

Livia MOVILESCU

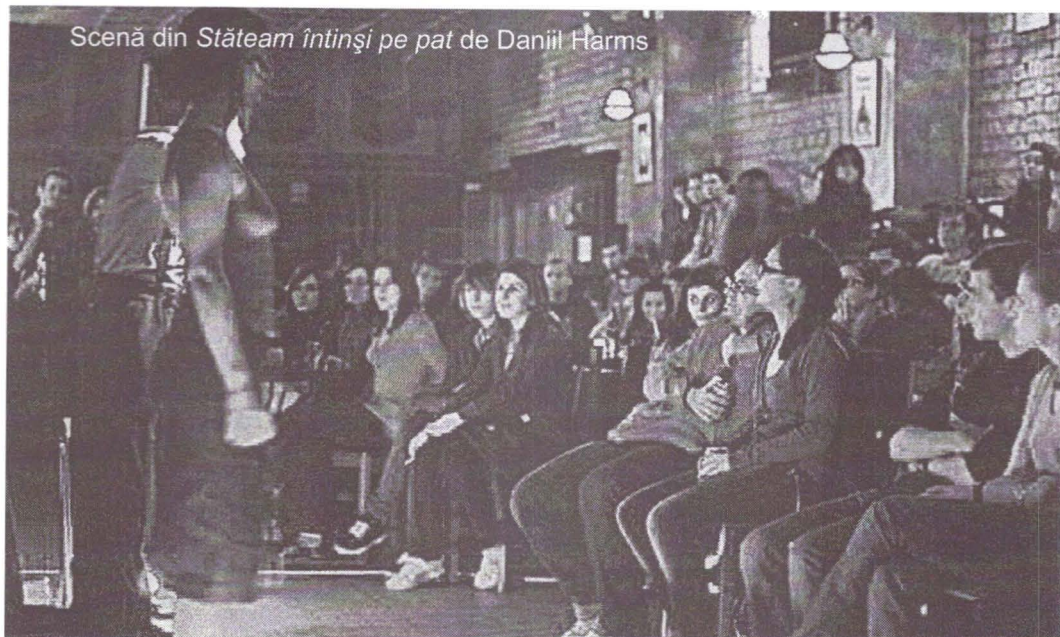
Cu teatrul la club

Chiar dacă statisticile susțin că tinerii nu se mai duc la teatru, la Iași s-a găsit o cale prin care teatrul să ajungă la ei. În perioada 17–21 decembrie 2008, a avut loc prima ediție a Festivalului de Teatru Neconvențional „**ArtForumFest Teatru de club**”, finanțată de Primăria orașului, în programul aniversar „Iași 600”. Evenimentul a pus la cale o întâlnire între actori și spectatori în afara clădirii sobre a teatrului tradițional, o întrevvedere lejeră în Dublin Pub, un local cu specific irlandez, din incinta Casei de Cultură a Studenților. Scena, înlocuită de ringul de dans, și scaunele pentru public, aranjate în jurul meselor din lemn, au conferit o nouă perspectivă simplei „ieșiri la un suc” cu prietenii. Compania FaPt, organizatorul manifestării, alături de criticul de teatru Oltița Cântec, coordonatorul artistic al Festivalului, au reușit prin agenda de spectacole să demonstreze că teatrul își poate găsi loc oriunde s-ar afla spectatorii săi, singurii care pot dăruii vitalitate și semnificație jocului actoricesc. Teatrul de club a depășit tiparele și s-a apropiat cu ochi atent de cei care îl inspiră, de public. Acestuia i-a fost lansată o provocare, care a însemnat, pentru mulți, inițierea în tainele teatrului.

Selecția Festivalului a așezat în program teatre de stat („Sică Alexandrescu”, Brașov, și „Luceafărul”, Iași), dar atenția s-a îndreptat și asupra companiilor independente, care doresc să aducă o contribuție originală la teatrul de tip clasic. Astfel, vreme de cinci zile, Dublin Pub a fost luat cu asalt de un număr mare de tineri. Clubul are circa 200 de locuri și, seară de seară, localul a fost plin, unii urmărind spectacolul stând în picioare. Deși ArtForumFest li s-a adresat clar tinerilor, printre cei prezenți în public i-am zărit și pe Cristian Hadjiculea (directorul Teatrului Național „Vasile Alecsandri”, Iași), Mihai Pricop (Primăria Iași), Ștefan Oprea, Florin Faifer (critici de teatru), Constantin Parascan (muzeograf, Muzeul Literaturii Române Iași), Emil Coșeru, Irina Scutariu, Nucu Ionescu (actori).

Festivalul a fost deschis de Teatru 74 din Târgu Mureș, cu spectacolul *Cum am mâncat un câine*, cu Theo Marton, regia Adi Iclezan. Povestea este simplă și te surprinde tocmai prin realismul ei. Morala acesteia spune că viața, prin toate încercările ei, îl poate schimba atât de mult pe om, încât acesta să ajungă de nerecunoscut pentru cei din jur, și chiar pentru el însuși. Asociația „St.Art” din București a venit la Iași cu *Se iubesc* de Pierre Palmade și Muriel Robin, nouă scheciuri care surprind în notă comică diferite aspecte ale vieții de cuplu. *Fuck You, EU.ro.PA!* de Nicoleta Esinencu, susținută de actrița Ligia Stan (Teatrul „Sică Alexandrescu”, Brașov), este o reprezentare a generațiilor născute în perioada comunistă și puse acum în fața provocării de a-i supraviețui. Contribuția Teatrului „Luceafărul” din Iași a fost Oase pentru Otto de Lia Bugnar, lucrare premiată la Dublin Fringe Festival pentru cea mai bună situație dramatică. Este povestea a două fete, care ajung în situația de a alege să încalce barierele morale impuse de societate. Limita dintre bine și rău este diferită pentru fiecare persoană în parte și fiecare poate decide doar pentru sine.

„ArtForumFest” a fost un mijloc pentru ca teatrul să se apropie de public, ca publicul să facă parte din reprezentarea teatrală a propriei vieți. „Teatrul Luni” de la Green Hours, București, nu putea lipsi de pe afiș. L–V: 8–16, „one man show”-ul lui Lari Giorgescu, un spectacol de Ioana Păun, înfățișează realitatea dură – iluzia reușitei în viață. Totul pare perfect atât timp cât fiecare are un loc de muncă. Numai că adesea acesta, job-ul, nu oferă nicio satisfacție, doar un apartament pentru care plătești rate toată viața și multă singurătate. Închis în propria colivie de aur, omul

Scenă din *Stăteam întinși pe pat* de Daniil Harms

se plafonează, iar frica îl oprește să se schimbe. Odată devenit parte a mecanismului care funcționează opt ore pe zi și cinci zile pe săptămână, libertatea devine doar un concept. *Povestea poveștilor*, prezentată de Teatrul Tandem din Piatra Neamț, i-a îndemnat pe spectatori să trăiască altfel și, inspirați de creațiile lui Ion Creangă, să accepte să se manifeste liber, uitând de constrângeri. Nesiguranța cu care tinerii privesc viitorul și ușurința cu care aceștia se lasă modelați de limitele impuse de societate a fost tema spectacolului *Tânăr, caut job*, de compania DEMO din Iași. Într-o cu totul altă cheie dramatică, spectatorii au putut urmări *Gunoierul* de Mimi Cornel Brănescu (Teatrul Ararat, Baia Mare). Comedia de replică și de situații a transmis un adevăr simplu: gunoierul este povestea de viață a individului și îl prezintă în toată complexitatea lui. *Călătoria* după *Pescărușul Jonathan Livingstone* de Richard Bach a plăcut prin poezia imaginilor video și a mișcărilor cu care actorii-dansatori au înfățișat-o. Teatrul Undercloud București a vorbit astfel despre drama tânărului care își dorește ceva mai mult decât zborul limitat al celorlalți.

În ultima seară, compania „Auăleu, teatru de garaj și curte” – Timișoara a jucat *Stăteam întinși pe pat*, după Daniil Harms. Apelînd la teatrul absurdului, Ovidiu Mihăiță și Christine Cizmaș au dezvoltat teatral tema iubirii, a cuplului. Un spectacol de improvizație a încheiat evenimentul ieșean. *Just Push Play* nu a fost teatru în adevăratul sens al cuvîntului, ci mai degrabă o interacțiune între actori din Iași, Cluj și București și spectatori, urmînd un scenariu preexistent.

Festivalul de Teatru „ArtForumFest Teatru de club” și-a atins scopul: a demonstrat că teatrul poate fi actual, poate contura frînturi din viața tinerilor, îi poate surprinde și emoționa. Relațiile afective, prietenia, raporturile cu societatea, cu familia au fost subiecte predilecte. Prin intermediul Festivalului, lașul a făcut cunoștință cu teatrul de club. Spectacolele prezentate și *workshop*-ul Teatru Forum, desfășurat în perioada festivalului, au oferit posibilitatea spectatorilor de a schimba locurile cu cei de pe scenă, de a dobîndi curaj să iasă din cotidian. Original, liber și surprinzător, jocul de scenă neconvențional a reprezentat imboldul de care tinerii ieșeni aveau nevoie pentru a se apropia și mai mult de teatru.